

## **Knížka kmotra Liška**

Helena Milerová, ZŠ Velká Bíteš, 8. B

Historický předmět, který budu popisovat v rámci projektu Muzeum v krabici, představuje knížka, která nese název Kmotra liška.

Jedná se o ruské lidové pohádky, které do češtiny přeložil P. Pácl a E. Račjov knihu doplnil barevnými ilustracemi. Ilustrace jsou velké a realistické, aby jim každé malé dítě snadno porozumělo. Ve většině případů zaujímá obrázek dokonce jednu celou stránku. Na obrázcích se snad vždy vyjímá liška s dalšími zvířátky. Kniha je psána poměrně velkým písmem. Písmeno, kterým každá pohádka začíná, je asi třikrát větší než písmo, kterým jsou napsány texty pohádek.

Je také zajímavé, že stránky nemají číselné označení.

Nakladatelství, které knihu vydalo, se nazývá Pokrok.

Knížka je plná veselých, ale i napínavých pohádek. Pohádky jsou všeho druhu, jak už jsem zmínila, jsou veselé, napínavé, ale i dobrodružné a mírně strašidelné. V knihovničce knížku lehce přehlédnete, protože je úzká. Je však poměrně vysoká.

Bohužel si nikdo z mých příbuzných nepamatuje, kdy a jak se u nás v rodině knížka ocitla. Nejspíše to bylo někdy kolem roku 1970, protože moje babička vzpomíná, že v této době z ní mým tetám a tatínkovi četla. Tehdy to byly malé děti.

Knížka má pevnou vazbu. Je vidět, že prošla mnoha rukama, či možná ručkama, je totiž velmi opotřebovaná. Hned přední desku zdobí tužky a barevné pastelky, kterými přispěl jako dítě - malíř leckdo z naší rodiny. Vázání už je také všelijak potrhané a poničené. Trčí z něho dokonce i roztřepené nitky, které tedy moc dobře svoji funkci držet vše pohromadě neplní.

K tomu, že knížka vypadá staře, přispívají také stránky, které vykukují zpod desek. Některé jsou různě zpřehýbané s ohnutými rožky. Jiné dokonce chybí. Když se knížka otevře, kromě barevných obrázků ilustrátora ji zdobí i další

výtvarná dílka, která se pro tentokrát snažila jeho obrázky všemožnými způsoby vylepšit

### Příběh Kmotry lišky

Příběh naší Kmotry lišky začalo kolem roku 1970. Paní Marii, mojí babičce, se krátce po sobě narodily tři děti. Dvě děvčátka a jeden chlapec. Nyní jsou to moje tety a tatínek. Všichni žili v malé vesnici v Jihomoravském kraji. A všichni si také vybavují krásné okamžiky, kdy maminka po celodenním shonu přišla k malým postýlkám, aby svým dětem přečetla pohádky z knížky Kmotra liška. Ta byla totiž dětmi nejoblíbenější. Pohádky nečetla maminka dětem jen na dobrou noc. Často po ní sáhla i tehdy, když byly děti nemocné, nebo jim chtěla zlepšit náladu. S pěknými pohádkami a veselými ilustracemi se vše ihned zdálo mnohem veselejší. V případě, že se knížka četla na dobrou noc, zahnala všechny noční můry a dětem se lépe usínalo.

Historie knížky pokračovala s babiččiny vnoučaty, která knížku zbožňovala stejně jako jejich rodiče. Mezi tato vnoučata patřím i já. Vzpomínám si, že mi z knížky babička četla, když jsem nemohla usnout. Tato knížka jako by zahnala všechny mé noční můry. Některé vzpomínky máme společné i s mou sestřenicí, která příběhy z této knihy měla také jako jedny ze svých nejoblíbenějších. I dnes umím některé pasáže z knížky z paměti a hravě si vybavuji mé nejoblíbenější obrázky.

Doufám, že se knížka dočlová i pro další generace. Nikdy jsem u nikoho tuto knížku neviděla a už jen to ji pro mne dělá zajímavou.

Babička také s radostí vzpomíná na různé okamžiky, kde například nachytala tetu, jak místo na papír kreslí svá umělecká díla na stránky knížky.